

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/66/2016
Identifikačné číslo spisu:	1313210211
Dátum vydania rozhodnutia:	15.06.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1313210211.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: WESTWOOD Slovakia, s. r. o., so sídlom Račianska 66, Bratislava, IČO: 35 831 839, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Dobrovičom, advokátom, so sídlom Nit'ová 3, Bratislava (sídlo zapísané v SAK Šumavská 3, Bratislava), proti žalovanému: Brány SK, s. r. o., so sídlom Gróbska 48, Bernolákovo, IČO: 44 752 041, o zaplatenie 1 234,38 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 24Cb/6/2014, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 20. apríla 2016, č. k. 3Cob/304/2014-87, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 15. júla 2014, č. k. 24Cb/6/2014-59 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 258,23 eur pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 184,23 eur a iných trov konania vo výške 74 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia úroku z omeškania vyfakturovaného faktúrami č. 016/2011 z 3. januára 2012 na sumu 60,22 eur a č. 120066 z 11. apríla 2012 na sumu 22,16 eur, ďalej náhrady za poskytnuté služby montáž a demontáž reklamnej plochy v sume 288,-- eur vyfakturovanej faktúrou č. 120058 z 19. marca 2012, ako aj náhrady na prenájom billboardových plôch za mesiace máj, jún, júl a august 2012 - za každý mesiac po 216,-- eur, vyfakturovaných faktúrami č. 120065, 120082, 120097, 120122. Súd prvej inštancie poukázal na § 120 ods. 1 a 2 O. s. p. a skonštatoval, že bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že žalovaný mu oneskorene zaplatil faktúry uvedené v penalizačných faktúrach, že sa so žalovaným dohodol na výmene papierových plagátov za vinylové a že výmenu skutočne v marci 2012 zrealizovali a dohodli sa na pokračovaní reklamnej kampane aj po 30. apríli 2012. Konštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, keďže nepredložil také dôkazy, ktoré by ním tvrdené skutočnosti preukazovali. Poukázal na obsah potvrdenej objednávky z 1. mája 2011, ktorá obsahovala aj cenu 50,-- eur bez DPH

za demontáž plachty z billboardu, zo skutočnosti ktorej súd prvej inštancie vyvodil, že žalovaný nemal právo ani povinnosť sám demontovať svoju reklamnú plachtu, nemal však ani povinnosť osobitne oznamovať žalobcovi, že nemá záujem pokračovať v reklamnej kampani po dohodnutej dobe. Konštatoval, že na uvedenom nemôže nič zmeniť ani posledná veta uvedená žalobcom v potvrdení objednávky, že „ukončenie reklamnej kampane v zmysle dojednanej doby trvania, prípadne jej predĺženia, je potrebné nahlásiť mailom minimálne 30 dní pred dojednaným termínom ukončenia“, keď túto považoval len za jednostranné vyhlásenie žalobcu, ktoré žalovaný neodsúhlasil, navyše ho označil za nejasné a neurčité. Vyslovil názor, že k ukončeniu reklamnej kampane nemohlo dôjsť ani konkludentne, t. j. nečinnosťou strán, keď za súhlas s predĺžením o ďalší rok nepovažoval postup žalobcu, ktorý reklamu ponechal na billboarde aj po skončení dohodnutej doby, t. j. po 30. apríli 2012 a žalovaný sa k tomu do 16. mája 2012 nevyjadril.

3. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „odvolací súd“) rozsudkom z 20. apríla 2016, sp. zn. 3Cob/304/2014, rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

4. Odvolací súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v celom rozsahu stotožnil so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré vzhľadom na zásadu hospodárnosti nepovažoval za potrebné opakovať. K odvolacím námietkam uviedol, že súd prvej inštancie prejednal vec 15. júla 2014 bez prítomnosti žalobcu, pričom pre takýto postup boli podľa § 101 ods. 2 O. s. p. splnené procesné podmienky a samotná zástupkyňa žalobcu (R. Z.) v odvolaní priznala, že termín pojednávania opomenula. Odvolací súd ďalej uviedol, že pokiaľ žalobca v odvolaní namietal, že o predĺžení reklamnej kampane svedčí skutočnosť, že si žalovaný nechal sám vyrobiť a následne dodal žalobcovi k montáži dve reklamné vinylové plachty na dve reklamné plochy, ktoré mali byť zárukou, pri dlhodobom prenájme dlhšej trvanlivosti, na tieto svoje tvrdenia žalobca nedoložil žiadny dôkaz a ani len dôkaz o samotnej ním realizovanej výmene vinylových plachiet. Na k odvolaniu pripojenú e-mailovú komunikáciu odvolací súd už nebol oprávnený prihliadať, nakoľko súčasťou predvolania na pojednávanie bolo aj poučenie podľa § 120 ods. 4 O. s. p., že všetky dôkazy musí označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a na skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr súd neprihliada.

5. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil existenciou dôvodov podľa § 241 ods. 2 písm. a/, b/ a c/ O. s. p. Navrhol rozsudky odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. Dovolateľ namietal, že súd prvej inštancie vydal rozhodnutie v neprítomnosti zástupkyne žalobcu z dôvodu, keď súd pred vydaním napadnutého rozhodnutia neskúmal dôvody jej neprítomnosti na pojednávaní, pričom súd mal vedomosť o tom, že zástupkyňa žalobcu je ťažko zdravotne postihnutá. Nesúhlasil tiež s vydaním napadnutého rozhodnutia bez vykonania dokazovania aj napriek skutočnosti, že súd vo svojom rozhodnutí deklaroval nutnosť ďalšieho dokazovania, listinné dôkazy založené do spisu nezobral vôbec do úvahy a rozhodol v neprospech žalobcu aj o nárokoch, ktoré si v podanej žalobe uplatnil, a ktoré neboli medzi stranami sporné (faktúry č. 120058, 120066 a 016/2011). Súd rozhodol v rozpore s § 153 ods. 1 O. s. p. v neprospech žalobcu aj napriek tomu, že právo uplatnené v uvedených faktúrach nebolo pred súdom medzi stranami nikdy sporné. Vzhľadom uvedené skutočnosti preukazujúce, že neboli medzi účastníkmi konania sporné a zo strany žalovaného nijakým spôsobom spochybnené, teda boli uplatnené proti žalovanému pred súdom na právnom základe v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok a Všeobecných obchodných podmienok žalobcu, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený, namietal odôvodnenie zamietnutia žaloby zo strany súdu prvej inštancie, že žalobca neunesol dôkazné bremeno.

7. Mal za to, že súd prvej inštancie rozhodol v rozpore s § 132 O. s. p. z dôvodu, že dôkazy nehodnotil jednotlivo a ani všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, starostlivo neprihliadal na všetko, čo vyšlo za konania najavo, vrátane toho, čo uviedli účastníci konania, z čoho vyplýva, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia nedostatočne zistil skutkový stav, čím zaťažil svoje rozhodnutie procesnými vadami a porušil práva žalobcu na spravodlivé konanie a súdnu ochranu proti neplatičovi, ktorý

nezaplatil žalobcovi za objednané a žalobcom riadne poskytnuté služby. Súd v konaní neodstránil jediný rozpor medzi účastníkmi konania, a to predĺženie prenájmu o ďalší rok zo strany žalovaného, ktoré nebolo urobené písomnou formou avšak na preukázanie pravdivosti tvrdenia o tejto skutočnosti existujú vedľajšie dôkazy, ktoré súd nevykonával na zistenie skutkového stavu a spravodlivé rozhodnutie vo veci samej.

8. Dovolateľ ďalej uviedol, že pokiaľ si odvolací súd osvojil nesprávne právne závery súdu prvej inštancie, vyplývajúce z nedostatočne zisteného skutkového stavu a z nevykonaných dôkazov, zaťažil konanie rovnakými vadami ako súd prvej inštancie. Rozhodnutie odvolacieho súdu považoval za nedostatočne odôvodnené, ktoré bolo zhrnuté v jednom odseku vydaného trojstranového rozhodnutia odvolacieho súdu.

9. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas (§ 470 ods. 3 v spojení s § 427 ods. 1 C. s. p.) dovolateľ zastúpený advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

11. Dovolací súd predtým, než pristúpil k preskúmaniu prípustnosti dovolania žalobcu, skúmal, či je dovolanie odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi, resp. či dovolateľ vymedzil dovolacie dôvody spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p.

12. Právna úprava civilného sporového konania dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability (použiteľnosti) procesnoprávnych noriem (§ 470 ods. 1 C. s. p.), podľa ktorého sa nová procesná úprava použije na všetky konania, teda aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona [t. j. aj na konania začaté podľa zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.)]. Výnimku z tohto princípu upravuje ust. § 470 ods. 2 prvá veta C. s. p., podľa ktorého právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Na základe uvedeného bolo preto nevyhnutné ustáliť okamih začatia dovolacieho konania.

14. Dovolacie konanie začína podaním dovolania na príslušný súd. Spravidla ide o súd, ktorý rozhodoval v prvej inštancii, prípadne príslušný odvolací súd alebo dovolací súd (§ 427 ods. 1 prvá veta a ods. 2 C. s. p.). Dovolanie, ako každé podanie adresované súdu, možno podať písomne v listinnej alebo v elektronickej podobe (§ 125 ods. 1 C. s. p.). Okamihom začatia dovolacieho konania v prípade dovolania podaného elektronicke, je moment doručenia elektronickeho podania príslušnému súdu. V prípade dovolania podaného v listinnej podobe je okamihom začatia dovolacieho konania deň, kedy bolo dovolanie odovzdané orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť príslušnému súdu, alebo deň, kedy bol tento úkon urobený na príslušnom súde (v prípade dovolania odovzdaného osobne do podateľne príslušného súdu).

15. V prejednávanej veci podal dovolanie žalobca prostredníctvom svojho advokáta 4. júla 2016 osobne do podateľne súdu prvej inštancie. V danej veci tak dovolacie konanie začalo 4. júla 2016 a právne účinky žalobcom podaného dovolania nastali už za účinnosti C. s. p.

16. K 1. júlu 2016, kedy nadobudol účinnosť C. s. p., došlo v civilnom sporovom konaní (vrátane právnej úpravy dovolacieho konania) k rozsiahlym koncepčným zmenám. Oproti úprave účinnej do 30. júna 2016 (O. s. p.), vyžaduje nová právna úprava okrem povinnosti dovolateľa, ktorý nemá právnické vzdelanie byť zastúpený advokátom, aj povinnosť aby podané dovolanie bolo spísané advokátom (§ 429 ods. 1 veta druhá C. s. p.). Zmyslom takejto právnej úpravy je, vzhľadom na náročnosť tohto procesného úkonu vyžadujúceho právnické vzdelanie, vytvorenie procesného filtra na zjavne neopodstatnené, nepripustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečenie toho, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti, vrátane uvedenia a konkretizovania dôvodov, pre ktoré sa

rozhodnutie odvolacieho súdu napáda dovolaním. Zákonodarca pri koncipovaní novej právnej úpravy dovolania vychádzal z presvedčenia, že v osobe advokáta spisujúceho dovolanie, v profesionálnom vybavení tohto kvalifikovaného zástupcu dovolateľa a v jeho odborných skúsenostiach a schopnostiach sú dané predpoklady pre dosiahnutie cieľov novo koncipovanej úpravy dovolacieho konania. Je na takto zastúpenom dovolateľovi, aby dovolanie podával uvážlivo, s plným vedomím limitov vyplývajúcich z právnej úpravy dovolacieho konania, ako aj so všetkou zodpovednosťou zohľadňujúcou možné procesné dôsledky.

17. Úlohou advokáta pri spisovaní dovolania je v zmysle § 428 C. s. p., okrem požiadavky všeobecných náležitostí podania, povinnosť uviesť, proti ktorému rozhodnutiu dovolanie smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

18. Správne vymedzeniu dovolacích dôvodov za terajšej právnej úpravy musí advokát spisujúci dovolanie venovať dostatok pozornosti, pretože pokiaľ dovolanie neodôvodní prípustnými dovolacími dôvodmi, alebo ak dovolacie dôvody nebudú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435 C. s. p., toto dovolanie bude vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku budú viesť k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p.

19. Podľa § 431 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (ods. 2).

20. Podľa § 432 C. s. p., dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (ods. 1). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (ods. 2).

21. Zákon taxatívne vymedzuje dva dovolacie dôvody, a to vady uvedené v § 420 C. s. p. (§ 431 C. s. p.) a nesprávne právne posúdenie (§ 432 C. s. p.).

22. Rozhodnutie odvolacieho súdu možno dovolaním napadnúť z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 420 C. s. p. (§ 431 C. s. p.). V takom prípade zákon od dovolateľa vyžaduje v dovolaní uviesť jednu z väd taxatívne vymedzených v § 420 písm. a/ až f/ C. s. p. a zároveň špecifikovať v čom konkrétne táto vada spočíva.

23. Povinnosťou dovolateľa v prípade, že dovolacím dôvodom je nesprávne právne posúdenie (§ 432 C. s. p.), je vymedziť právnu otázku, ktorá bola odvolacím súdom riešená a vysvetliť, prečo z jeho pohľadu zaujal odvolací súd nesprávny právny názor na jej riešenie.

24. Dovolateľ dôvodnosť svojho dovolania subsumoval pod ust. § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. (v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p.), písm. b/ (konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci) a písm. c/ (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Tu je však potrebné tiež uviesť, že vecná argumentácia prípustnosti a dôvodnosti podaného dovolania smerovala výlučne k dovolaciemu dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (postupom súdu sa účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom).

25. Vzhľadom na uvedené je dovolací súd toho názoru, že dovolanie nie je vymedzené prípustnými dovolacími dôvodmi a zároveň vymedzenie dovolacích dôvodov v predmetnom dovolaní nezodpovedá požiadavkám, ktoré vyžaduje zákon v ust. § 431 až § 435 C. s. p.

26. Dovolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi dovolania, so zreteľom na vyššie uvedené, dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal prípustnosťou a dôvodnosťou

podaného dovolania.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.